

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΤΡΙΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ)

A1.α.

Σχολικό βιβλίο σελ. 42 «Καθώς η κατοχή γης έπαυε προοδευτικά να είναι πηγή εξουσίας και κοινωνικού -ταξικού- κύρους, άνοιξαν οι δρόμοι για την αγροτική μεταρρύθμιση. Την κατάργηση δηλαδή των μεγάλων ιδιοκτησιών και την κατάτμηση των αξιοποιήσιμων εδαφών σε μικρές παραγωγικές μονάδες, οικογενειακού χαρακτήρα, που ανταποκρίνονταν καλύτερα στις νέες παραγωγικές και κοινωνικές συνθήκες.»

A1.β.

Σχολικό βιβλίο σελ. 86-88 «Το 1909 συντελείται μια τομή στην πολιτική ιστορία της Ελλάδας γενικότερα, και των πολιτικών κομμάτων ειδικότερα. Στις 15 Αυγούστου 1909 εκδηλώθηκε κίνημα στο Γουδί, το οποίο έγινε από τον Στρατιωτικό Σύνδεσμο, μια μυστική ένωση στρατιωτικών, με αιτήματα που αφορούσαν μεταρρυθμίσεις στο στρατό, τη διοίκηση, τη δικαιοσύνη, την εκπαίδευση και τη δημοσιονομική πολιτική. Ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος δεν εγκαθίδρυσε δικτατορία, αλλά προώθησε τα αιτήματα του μέσω της Βουλής. [...] Στις 15 Μαρτίου 1910 ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος διαλύθηκε έχοντας επιτύχει τις επιδιώξεις του.»

A1.γ.

Σχολικό βιβλίο σελ. 96 «Η Συνθήκη των Σεβρών (10 Αυγούστου 1920) αποτέλεσε τη μεγαλύτερη διπλωματική επιτυχία της Ελλάδας και δικαίωσε την τολμηρή πολιτική του Βενιζέλου. Η μικρή Ελλάδα των παραμονών των Βαλκανικών πολέμων γίνεται με την υπογραφή της Συνθήκης «η Ελλάδα των δύο Ηπείρων και των πέντε Θαλασσών». Το όραμα της Μεγάλης Ιδέας φαίνεται να γίνεται απτή πραγματικότητα.»

και **Σχολικό βιβλίο σελ.144** «Τον Ιούλιο του 1920 υπογράφηκε η Συνθήκη των Σεβρών, που μεταξύ άλλων όριζε ότι η περιοχή της Σμύρνης θα βρισκόταν υπό ελληνική διοίκηση και κατοχή για πέντε χρόνια. Ύστερα από την περίοδο αυτή θα μπορούσαν οι κάτοικοι με δημοψήφισμα να αποφασίσουν την προσάρτηση της περιοχής στην Ελλάδα.»

A2.

Α ΛΑΘΟΣ (Σχολικό βιβλίο σελ.46)

Β ΣΩΣΤΟ (Σχολικό βιβλίο σελ.210)

Γ ΣΩΣΤΟ (Σχολικό βιβλίο σελ.151-152)

Δ ΣΩΣΤΟ (Σχολικό βιβλίο σελ.53)

Ε ΛΑΘΟΣ (Σχολικό βιβλίο σελ.157)

B1.α.

Σχολικό βιβλίο σελ. 84 «Η οργάνωση των κομμάτων ήταν εμφανής μόνο στο επίπεδο της ηγεσίας. Τη σημαντικότερη θέση μετά τον αρχηγό την είχε η κοινοβουλευτική ομάδα. Οι βουλευτές είχαν σημαντική θέση, διότι λόγω της μεγάλης πλειοψηφίας που χρειαζόταν η Βουλή για να έχει απαρτία και να παίρνει αποφάσεις, οι βουλευτές και μόνο με την απουσία τους (ή την απειλή της) μπορούσαν να ασκήσουν μεγάλη πίεση στην κομματική ηγεσία. Έτσι, η κεντρική οργάνωση του κόμματος δεν είχε τη δυνατότητα να αρνηθεί στους βουλευτές την εκπλήρωση επιθυμιών, π.χ. διορισμών ή ευνοϊκών ρυθμίσεων υπέρ της εκλογικής τους περιφέρειας.»

B1.β.

Σχολικό βιβλίο σελ. 84 «Αντίθετα με άλλες χώρες της Ευρώπης, στο τελευταίο τέταρτο του αιώνα δεν προέκυψαν ταξικά κόμματα. Στην Ελλάδα πολλές κοινωνικοοικονομικές αντιθέσεις αμβλύνονταν μέσω των πελατειακών σχέσεων και με τη μεγάλη, συγκριτικά με άλλες χώρες, κοινωνική κινητικότητα. Τα δύο μεγάλα κόμματα δεν προσπάθησαν να δώσουν ένα τοπικό ή κοινωνικό-ταξικό στίγμα. Παρατηρείται επίσης σχετική αυτονομία της πολιτικής ελίτ από την κοινωνία. Όμως, όλα τα κόμματα απευθύνονταν ιδιαίτερα στους αγρότες, που αποτελούσαν το μεγαλύτερο μέρος του ενεργού πληθυσμού.»

B2.α.

Σχολικό βιβλίο σελ. 251 «Η πρόταση του Ελ. Βενιζέλου προκάλεσε μεγάλη απογοήτευση στους Έλληνες του Πόντου, οι οποίοι στα διάφορα συνέδρια που πραγματοποίησαν στο Μπακού, στο Κρασνοντάρ, στο Βατούμ και στη Μασσαλία, διαμαρτυρήθηκαν έντονα για τη στάση της ελληνικής κυβέρνησης. Πολλά ποντιακά σωματεία έστειλαν τότε τηλεγραφήματα στο Παρίσι για να μεταπείσουν τον πρωθυπουργό, τον οποίο επισκέφθηκε μάλιστα τον Απρίλιο του 1919 ο μητροπολίτης Χρύσανθος. Μετά τη διεξοδική ενημέρωση που έλαβε ο Έλληνας πρωθυπουργός από τον Χρύσανθο, για το Ποντιακό Ζήτημα, αποφάσισε να ενισχύσει τις προσπάθειες των Ποντίων και έδωσε την έγκρισή του στο μητροπολίτη να συνεχίσει την προσπάθεια ενημέρωσης όλων των πολιτικών που έλαβαν μέρος στη Συνδιάσκεψη. Οι περισσότεροι από αυτούς, με εξαίρεση τους Άγγλους αντιπροσώπους, είδαν με πολλή κατανόηση τα αιτήματα των Ελληνοποντίων. Συγκεκριμένα, στην πρόταση του μητροπολίτη να γίνει ο Πόντος ανεξάρτητο κράτος υπό ελληνική εντολή, ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. Ούιλσον απάντησε: *«Είναι θαυμάσια όσα μου λέτε. Ο Πόντος πρέπει να γίνει ανεξάρτητος. Μίαν ψήφον έχω εις την Συνδιάσκεψιν, αλλά θα την διαθέσω υπέρ του λαού σας.»*»

B2.β.

Σχολικό βιβλίο σελ. 252-253 «Στις 10 Μαρτίου 1921 ο μητροπολίτης Αμάσειας Γερμανός πρότεινε στον υπουργό εξωτερικών Μπαλτατζή συνεργασία με τους Κούρδους και τους Αρμένιους εναντίον του κινήματος του Κεμάλ. Η κυβέρνηση του Γούναρη, απομονωμένη και από τους συμμάχους, δεν πήρε καμιά πρωτοβουλία, ενώ οι Πόντιοι, απογοητευμένοι, με πρωτοβουλία του Γερμανού Καραβαγγέλη, διοργάνωσαν δύο Συνέδρια, στην Κωνσταντινούπολη στις 17 Αυγούστου 1921 και στην Αθήνα στις 4 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους.»

Γ1.α.

Σχολικό βιβλίο σελ. 90 «Ο Βενιζέλος πήρε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης μετά την παραίτηση της Κυβέρνησης Δραγούμη (6 Οκτωβρίου 1910). Επειδή, όμως, αντιμετώπιζε προβλήματα με την εξασφάλιση ψήφου εμπιστοσύνης, σε συνεννόηση με το βασιλιά Γεώργιο Α' προχώρησε σε διάλυση της Βουλής και προκήρυξη νέων εκλογών. Αυτό το διάβημα αναστάτωσε τα παλαιά κόμματα τα οποία, θεωρώντας αντισυνταγματική την κίνηση του βασιλιά, αποφάσισαν να μη συμμετάσχουν στις εκλογές του Νοεμβρίου του 1910. Σ' αυτές οι Φιλελεύθεροι κέρδισαν τη συντριπτική πλειονότητα των εδρών: 307, σε σύνολο 362. Ο Βενιζέλος ήταν πλέον ελεύθερος να προχωρήσει στο μεταρρυθμιστικό του έργο»

ΚΕΙΜΕΝΟ Α:

Στις 6 Οκτωβρίου 1910 ορκίστηκε η κυβέρνηση Βενιζέλου με τον ίδιο να αναλαμβάνει και τα υπουργεία των Στρατιωτικών και των Ναυτικών. Στις 8 Οκτωβρίου έγιναν οι προγραμματικές δηλώσεις του πρωθυπουργού, ενώ μία μέρα

μετά (9 Οκτωβρίου) η αδυναμία απόκτησης ψήφου εμπιστοσύνης οδήγησε το Βενιζέλο στην παραίτησή του και στη διάλυση της Βουλής. Στις 12 Οκτωβρίου προκηρύχθηκαν νέες εκλογές από τις οποίες απείχαν ύστερα από απόφαση των αρχηγών τους (Γ. Θεοτόκη, Δ. Ράλλη, Κ. Μαυρομιχάλη) με πρόφαση τη διάλυση της Βουλής, ενώ στην πραγματικότητα είχαν αντιληφθεί το πολιτικό αδιέξοδο στο οποίο είχαν φτάσει, προσδοκώντας ότι στο μέλλον θα μπορούσαν να αντιπαρατεθούν με νέους όρους.

Σχολικό βιβλίο σελ. 91 «Το ρεύμα που είχε το κόμμα του Βενιζέλου φάνηκε και στις επόμενες εκλογές του Μαρτίου του 1912, στις οποίες πήραν μέρος όλες οι πολιτικές δυνάμεις. Ανέδειξε 145 βουλευτές, ενώ τα άλλα κόμματα μόνο 36. Σ' αυτές τις εκλογές φάνηκε ότι η πλειοψηφία των ψηφοφόρων τάχθηκε υπέρ του κόμματος των Φιλελευθέρων, επειδή οι καινοτομίες που είχαν εισηγηθεί γέννησαν την ελπίδα για την επίλυση σημαντικών κοινωνικών προβλημάτων.»

ΚΕΙΜΕΝΟ Β:

Ο Βενιζέλος και οι Φιλελεύθεροι στις εκλογές του Μαρτίου του 1912 πέτυχαν θριαμβευτική νίκη έναντι των παλαιών κομμάτων τα οποία εξέλεξαν βουλευτές μόνο σε περιφέρειες που είχαν αναγνωρισμένες προσωπικότητες. Ακόμη και οι αρχηγοί των παλαιών κομμάτων δύσκολα κατάφεραν να εκλεγούν. Έτσι αντιπολίτευση στη νέα Βουλή άσκησαν από κοινού παλιοί και νέοι πολιτικοί ηγέτες.

Γ1.β.

Σχολικό βιβλίο σελ. 219 «Αλλά ο Βενιζέλος, ως πρωθυπουργός της Ελλάδας, με το οξύτατο πολιτικό του αισθητήριο γνώριζε ότι δεν είχε φτάσει ακόμη το πλήρωμα του χρόνου. Στις επίμονες παρακλήσεις των συμπατριωτών του Κρητών απαντούσε αρνητικά και φαινόταν δυσάρεστος. Η σταθερή άρνηση του να επιτρέψει την είσοδο Κρητών βουλευτών στο ελληνικό κοινοβούλιο προκάλεσε στην Κρήτη ισχυρές αντιδράσεις. Αναταραχή εκδηλώθηκε στα τέλη του 1911 και συγκροτήθηκε πάλι στο νησί Επαναστατική Συνέλευση (3 Ιανουαρίου 1912), ενώ άρχισαν να οργανώνονται και ένοπλα τμήματα.

Εκείνο που δεν είχε κατορθώσει να λύσει η διπλωματία, το έλυσε ο πόλεμος. Ευθύς μετά την έκρηξη των Βαλκανικών πολέμων (Οκτώβριος 1912) οι πύλες του ελληνικού Κοινοβουλίου άνοιξαν για τους Κρήτες βουλευτές, που έγιναν δεκτοί με εκδηλώσεις απερίγραπτου πατριωτικού ενθουσιασμού. Ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων ανέγνωσε Ψήφισμα, σύμφωνα με το οποίο «η Ελλάς αποδέχεται όπως τον λοιπού ενυπάρχη κοινόν Κοινοβούλιον δια το ελεύθερον Βασίλειον και δια την νήσον Κρήτην». Αλλά ο Βενιζέλος δεν προχώρησε περισσότερο, για να μη διαταράξει τις σχέσεις του με τις ευρωπαϊκές Δυνάμεις, εν όψει και του πολέμου που είχε αρχίσει. Αρκέστηκε να αποστείλει στην Κρήτη ως Γενικό Διοικητή το φίλο του Στέφανο Δραγούμη, ο οποίος ανέλαβε τα καθήκοντα του στις 12 Οκτωβρίου 1912»

ΚΕΙΜΕΝΟ Β:

Η Βουλή που προέκυψε από τις εκλογές του 1912 ήταν αυτή που διαχειρίστηκε το Κρητικό Ζήτημα. Μάλιστα εσκεμμένα είχαν διενεργηθεί ταυτόχρονα εκλογές και στην Κρήτη αποσκοπώντας την αποστολή των νεοεκλεγμένων εκπροσώπων στο ελληνικό κοινοβούλιο καθώς μετά το κίνημα των Νεοτούρκων είχαν κηρύξει την ένωση με την Ελλάδα. Το αποτέλεσμα όμως των εκλογών δεν ήταν αντίστοιχο με το ελληνικό αφού το κόμμα του Βενιζέλου εξέλεξε 23 από τους 69 βουλευτές της κρητικής Βουλής. Υπό το φόβο ωστόσο μιας ενδεχόμενης τουρκικής επίθεσης ο Βενιζέλος δεν δέχτηκε την είσοδο των Κρητών βουλευτών στην ελληνική Βουλή, μια απόφαση δύσκολη για τον κρητικό ηγέτη.

Δ1.α.

Σχολικό βιβλίο σελ. 166-167 «Σημαντικότερες ήταν οι επιπτώσεις από την άφιξη των προσφύγων στην εθνολογική σύσταση του πληθυσμού της Ελλάδας. Το 1920 η Ελλάδα είχε 20% μη Έλληνες ορθόδοξους, ενώ το 1928 μόλις 6%. Ο ελληνικός πληθυσμός της Δυτικής Θράκης και της Ηπείρου αυξήθηκε, ενώ η Κρήτη, η Λέσβος και η Λήμνος εξελληνίστηκαν πλήρως. Η κυριότερη όμως μεταβολή στην εθνολογική σύσταση λόγω της εγκατάστασης των προσφύγων συνέβη στη Μακεδονία. Το ποσοστό των μη Ελλήνων ορθοδόξων που ήταν 48% το 1920, έπεσε στο 12% το 1928. Η ενίσχυση του ελληνικού χαρακτήρα της Μακεδονίας είχε μεγάλη σημασία για τη διατήρηση της εδαφικής ακεραιότητας της Ελλάδας. Εξάλλου, αραιοκατοικημένες περιοχές της Βόρειας Ελλάδας, κάποιες από αυτές παραμεθόριες, εποικίστηκαν από πρόσφυγες. Με τον τρόπο αυτό κατοχυρώθηκαν οι νέες περιοχές που ενώθηκαν με την Ελλάδα μετά τους Βαλκανικούς πολέμους και ενσωματώθηκαν στον εθνικό κορμό.»

ΚΕΙΜΕΝΟ Α:

Τη δραματική μείωση του ελληνικού πληθυσμού στη Θράκη το 1913 αποκατέστησε η έλευση και εγκατάσταση των προσφύγων, ώστε το 1924 το 62,1% του πληθυσμού να αποτελείται από Έλληνες, ενώ το 1928 σχεδόν το 30% των κατοίκων της Θράκης ήταν πρόσφυγες. Ο λόγος του Βενιζέλου το 1929 τονίζει την εδαφική και πληθυσμιακή αύξηση του ελληνικού κράτους αλλά και την ομοιογένειά του.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β:

Την ομοιογένεια του ελληνικού πληθυσμού σε επίπεδο γλώσσας και θρησκείας επισημαίνει και ο S. Ronhart.

Δ1.β.

Σχολικό βιβλίο σελ. 167-168 « Για ένα διάστημα η άφιξη των προσφύγων φαινόταν δυσβάστακτο φορτίο για την ελληνική οικονομία. Μεσοπρόθεσμα όμως αυτή ωφελήθηκε από την εγκατάσταση των προσφύγων.

Κατ' αρχήν αναδιαρθρώθηκαν οι καλλιέργειες και η αγροτική παραγωγή πολλαπλασιάστηκε. Σε μία δεκαετία (1922-1931) οι καλλιεργούμενες εκτάσεις αυξήθηκαν περίπου κατά 50%, η γεωργική παραγωγή διπλασιάστηκε και

εξασφαλίστηκε επάρκεια σε σιτηρά. Οι πρόσφυγες εφάρμοσαν την αμειψισπορά και την πολυκαλλιέργεια και στήριξαν το θεσμό της μικρής γεωργικής ιδιοκτησίας. Η έλλειψη γεωργικών εκτάσεων προς διανομή στους πρόσφυγες υποχρέωσε το κράτος να αναλάβει την κατασκευή μεγάλων εγγειοβελτιωτικών έργων, κυρίως στη Μακεδονία, και έτσι αυξήθηκαν οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις. Εισήχθησαν νέες καλλιέργειες ή επεκτάθηκαν οι παλιές (καπνός, βαμβάκι, σταφίδα). Η κτηνοτροφία και η πτηνοτροφία βελτιώθηκαν ποσοτικά και ποιοτικά. Η δενδροκομία, η σηροτροφία και η αλιεία αναπτύχθηκαν από πρόσφυγες που ήταν ειδικευμένοι σε αυτές τις ασχολίες στην πατρίδα τους.»

ΚΕΙΜΕΝΟ Β:

Τα εγγειοβελτιωτικά και αρδευτικά έργα κυρίως στη Μακεδονία αύξησαν τις καλλιεργήσιμες εκτάσεις, οι οποίες παραχωρήθηκαν σε ακτήμονες πρόσφυγες και γηγενείς.

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ:

Στην περιοχή της Κεντρικής και Ανατολικής Μακεδονίας δόθηκε έμφαση στην καλλιέργεια ρόδων, στην αμπελουργία και στη σηροτροφία. Οι πρόσφυγες καλλιεργήσαν αμπέλια αμερικανικής προέλευσης ανθεκτικότερα στη φυλλοξήρα.

ΠΙΝΑΚΑΣ:

Στην περίοδο του 1922 παρατηρείται μείωση της παραγωγής δημητριακών και καπνού σε σχέση με την παραγωγή του 1921 και μόνο το βαμβάκι παρουσιάζει αύξηση, ενώ από το 1923 – έτος έλευσης των προσφύγων – υπήρξε σταδιακή αύξηση της αγροτικής παραγωγής.